

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

31. oktoober 2019*

Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus –
Apellatsioonikoja esialgse otsuse, millega jäeti osaliselt rahuldamata Euroopa Liidu sõnamärgi
REPOWER kehtetuks tunnistamise taotlus, tühistamine

Kohtuasjas C-281/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 20. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Repower AG, asukoht Brusio (Šveits), esindajad: *Rechtsanwalt* R. Kunz-Hallstein, *Rechtsanwalt* H. P. Kunz-Hallstein ja *Rechtsanwalt* V. Kling,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: D. Botis ja J. F. Crespo Carrillo,

kostja esimeses kohtuastmes,

repowermap.org, asukoht Bern (Šveits), esindaja: *abogado* P. González-Bueno Catalán de Ocón,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu president K. Lenaerts teise koja presidendi ülesannetes, kohtunikud T. von Danwitz ja C. Vajda (ettekandja),

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 14. märtsi 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 16. mai 2019. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

- 1 Repower AG palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsuse kohtuasjas Repower vs. EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:88), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi, milles ta palus tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 3. augusti 2016. aasta otsuse (asi R 2311/2014-5 (REV)), mis tehti repowermap.org-i ja Repoweri vahelises kehtetuks tunnistamise menetluses (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

- 2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2424 (ELT 2015, L 341, lk 21), mis jõustus 23. märtsil 2016. Kuna vaidlusalune otsus võeti vastu 3. augustil 2016, siis on selle suhtes kohaldatavad määruse nr 207/2009 sätted määrusega 2015/2424 muudetud redaktsioonis.
- 3 Määruses nr 207/2009, mida on muudetud määrusega 2015/2424, on IX jaotis pealkirjaga „Menetlus“. Nimetatud jaotise 1. jaos „Üldsätted“ on selle määruse artiklid 75–84. Määruse 2015/2424 artikli 4 kohaselt on teatavad määruse nr 207/2009 sätted kohaldatavad alles alates 1. oktoobrist 2017. Määruse nr 207/2009 artikkel 75, artikli 80 lõiked 1 ja 2 ning artikkel 83 kuuluvad nende sätete hulka. Käesoleval juhul on vaidlusaluse otsuse tegemise kuupäeva arvesse võttes selle suhtes endiselt kohaldatavad määruse nr 207/2009 artikkel 75, artikli 80 lõiked 1 ja 2 ning artikkel 83 algses redaktsioonis.
- 4 Määruse nr 207/2009 artiklis 75 „Otsuste põhjendav osa“ on sätestatud:

„Ameti otsustes märgitakse põhjused, millel need rajanevad. Otsuste aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.“
- 5 Määruse nr 207/2009 artikli 80 „Otsuste tühistamine“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Kui amet on teinud registrisse kande või võtnud vastu otsuse, mis sisaldab ilmset ametile omistatavat [menetlusnormi rikkumist], tagab ta kande kehtetuks tunnistamise või otsuse tühistamise. Kui menetluses on ainult üks osapool ning kui kanne või tegu mõjutab tema õigusi, toimub tühistamine või kehtetukstunnistamine isegi juhul, kui [rikkumine] ei olnud osapoolele teada.

2. Lõikes 1 osutatud tühistamise või kehtetuks tunnistamise teeb kas ameti enda algatusel või ühe menetlusosalise taotlusel kande või otsuse teinud osakond. Tühistamine või kehtetuks tunnistamine toimub kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil registrisse tehti kanne või võeti vastu otsus, pärast menetlusosalistega ning registrisse kantud kõnealuse ühenduse kaubamärgi omanikuga konsulteerimist.“ [täpsustatud sõnastus]
- 6 Määruse nr 207/2009 artikkel 83 „Viide üldpõhimõtetele“ sätestab:

„Kui käesolev määrus, rakendusmäärus, lõivumäärus või apellatsioonikoja töökord menetlusnorme ei sisalda, võtab amet arvesse liikmesriikides üldtunnustatud menetlusõiguse põhimõtteid.“

Vaidluste taust

- 7 Üldkohus võttis kohtuvaidluse tausta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–12 kokku järgmiselt:
- „1 Hagejale[Repower AG] kuuluva sõnamärgi REPOWER rahvusvahelisele registreeringule nr 1020351 andis [EUIPO] Euroopa Liidus kaitse 26. juunil 2009 vastavalt [määrusele nr 207/2009].
- [...]
- 3 Menetlusse astuja, repowermap.org, esitas 3. juunil 2013 vaidlustatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse [...]. Ta väitis, et vaidlustatud kaubamärk on kirjeldav ja sellel puudub kõigi selle kaubamärgiga hõlmatud kaupade ja teenustega seoses eristusvõime.
- 4 Tühistamisosakond rahuldab 9. juulil 2014 kehtetuks tunnistamise taotluse [osaliselt] [...]
- [...]
- 6 Menetlusse astuja esitas 8. septembril 2014 EUIPO-le määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 [...] alusel tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.
- 7 EUIPO viies apellatsioonikoda jättis 8. veebruari 2016. aasta otsusega kaebuse rahuldamata (edaspidi „8. veebruari 2016. aasta otsus“). [...]
- 8 Üldkohtu kantseleisse 26. aprillil 2016 saabunud hagiavalduses esitas menetlusse astuja hagi 8. veebruari 2016. aasta otsuse peale. See kohtuasi registreeriti numbriga T-188/16.
- 9 Viies apellatsioonikoda teavitas 22. juunil 2016 menetlusosalisi, et pärast Üldkohtule hagi esitamist kohtuasjas T-188/16 repowermap vs. EUIPO – Repower (REPOWER) tuvastas ta, et 8. veebruari 2016. aasta otsus ei olnud piisavalt põhjendatud määruse nr 207/2009 artikli 75 [...] tähenduses. Ta täpsustas, et nimetatud ebapiisava põhjenduse tõttu ja kohaldades määruse nr 207/2009 artiklit 80 [...], peab ta vajalikuks 8. veebruari 2016. aasta otsuse tühistamist, et viia läbi vaidlustatud kaubamärgi eristusvõime ja kirjeldavuse üksikasjalik analüüs kõnealuse tähisega hõlmatud kaupade ja teenustega seoses. Ta palus menetlusosalisel esitada omapoolsed märkused tema kavatsuse kohta tühistada 8. veebruari 2016. aasta otsus.
- 10 Hageja esitas märkused 5. juulil 2016. Ta tõi sisuliselt esile, et [nii kaua] kui 8. veebruari 2016. aasta otsuse resolutsioon [on] muutmata, on seda otsust võimalik põhistada tingimustel, mis on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 83 [...]. Ta leidis seevastu, et 8. veebruari 2016. aasta otsuse tühistamine ei ole võimalik määruse nr 207/2009 artikli 80 alusel, mis enam ei kehti, ega määruse nr 207/2009 konsolideeritud redaktsiooni alusel, mis on avaldatud andmebaasis EUR-Lex, kuna nimetatud artikkel annab õigusi üksnes EUIPO kontrollijatele ja põhjenduse puudumine ei kujuta endast menetlusnormi rikkumist määruse nr 207/2009 artikli 80 tähenduses. Lõpuks väitis ta, et EUIPO laiendatud apellatsioonikoja 28. aprilli 2009. aasta otsusest (asi R 323/2008-G) (edaspidi „laiendatud apellatsioonikoja otsus“) tuleneb, et tühistada ei saa EUIPO otsuseid, mille suhtes on Üldkohtus käimas menetlus.
- 11 Menetlusse astuja esitas märkused 20. juulil 2016. Ta rõhutas, et määruse nr 207/2009 artiklis 83 viidatud üldpõhimõtete asemel tuleb kohaldada määruse nr 207/2009 artiklit 80 kui erisätet. Ta märkis ka, et vastus küsimusele, kas põhjenduse ebapiisavus kujutab endast [menetlusnormi rikkumist], on ebaselge ja et väga tõenäoliselt ei ole lubatav 8. veebruari 2016. aasta otsuse tühistamine ebapiisava põhjendatuse tõttu. Ta leidis, et neid asjaolusid arvesse võttes on parem jätkata menetlust Üldkohtus kohtuasjas T-188/16, repowermap vs. EUIPO – Repower (REPOWER).

12 EUIPO viies apellatsioonikoda jättis [vaidlusaluse] otsusega kaebuse rahuldamata [...] Ta selgitas, et vastupidi menetlusosaliste väljendatud kahtlustele oli määruse nr 207/2009 artikkel 80 siiski kohaldatav ka pärast määruse 2015/2424 jõustumist. Lisaks märkis ta, et EUIPO-l lasub kohustus põhjendada oma otsuseid ja muu hulgas hinnata registreerimisest keeldumise põhjusi asjaomaste kaupade ja teenuste suhtes, mistõttu põhjenduse ebapiisavus, mis tuvastati 8. veebruari 2016. aasta otsuses, oli ilmne [menetlusnormi rikkumine] määruse nr 207/2009 artikli 80 tähenduses, mis tuleb parandada.“

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 8 Apellant esitas 10. oktoobril 2016 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse vaidlusaluse otsuse tühistamise nõudes.
- 9 Oma hagi toetuseks esitas apellant neli väidet, mille kohaselt esiteks puudub õiguslik alus, teiseks puudub apellatsioonikodadel pädevus tühistada oma otsuseid, kolmandaks on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 80, EUIPO kontrollisuuniseid ning hea halduse, õiguskindluse ja kohtuotsuse seadusjõu põhimõtteid ning neljandaks on põhjendus puudulik.
- 10 Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus selle hagi rahuldamata. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 53–59 leidis Üldkohus kõigepealt, et apellatsioonikoda ei saa vaidlusalust otsust määruse nr 207/2009 artikli 80 lõike 1 alusel põhjendada, kuna puudulik põhjendus ei kujuta endast menetlusnormi ilmset rikkumist selle sätte tähenduses. Seejärel leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60–88 ja 92–95, et vaidlusalune otsus võib põhineda õiguse üldpõhimõttel, mis lubab tühistada õigusvastase haldusakti, kuna selle põhimõtte kohaldamise tingimused on täidetud. Kuigi EUIPO oli vaidlusaluse otsuse õigusliku aluse valikul eksinud, tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89 meelde, et selline eksimus toob kaasa asjaomase akti tühistamise vaid siis, kui see võib mõjutada akti sisu. Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 90 ja 91 tõdenud, et apellatsioonikoja eksimus õigusliku aluse valikul ei õigusta vaidlusaluse otsuse tühistamist, jättis Üldkohus hagi rahuldamata.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 11 Repower palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
 - tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
 - tühistada vaidlusalune otsus, ja
 - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.
- 12 EUIPO ja repowermap.org paluvad Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja Repowerilt.

Apellatsioonkaebus

Põhjendatud huvi

Poolte argumendid

- 13 repowermap.org-i arvates ei ole apellandil enam põhjendatud huvi taotleda vaidlusaluse otsuse tühistamist. repowermap.org viitab vaidlustatud kohtuotsuse punktile 91 ja märgib, et kuna Üldkohus tuvastas, et 8. veebruari 2016. aasta otsuse põhjendus on puudulik, siis tuleb see otsus tühistada menetluse raames, mis on registreeritud numbri T-188/16 all ja on praegu Üldkohtus pooleli, juhul kui Euroopa Kohus nõustub apellatsioonkaebuse esitajaga ja tühistab vaidlusaluse otsuse. Selline olukord tekitaks täiendavaid menetlusi, samas kui tulemus ei oleks tõenäoliselt erinev praegusest olukorrast. repowermap.org leiab, et kuna hageja ei saa seega 8. veebruari 2016. aasta otsuse jõusse jätmisest mingit kasu, siis on apellatsioonkaebus vastuvõetamatu.
- 14 Kohtuistungil kinnitas hageja, et tal on endiselt huvi saavutada vaidlusaluse otsuse tühistamine. Oma apellatsioonkaebuse neljandale väitele viidates rõhutas ta eeskätt seda, et vaidlusaluse otsuse tagajärjel tühistati 8. veebruari 2016. aasta otsus tervikuna, kuigi viimane oli tema jaoks osaliselt soodne. Ta järeldab sellest, et vaidlustatud kohtuotsuse ja vaidlusaluse otsuse tühistamise ja järelikult ka 8. veebruari 2016. aasta otsuse jõusse jätmise tagajärg on menetluse jätkamine kohtuasjas T-188/16, mis võimaldab tal esitada oma väited, sealhulgas apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtule, et takistada selle otsuse tühistamist ja kaitsta seeläbi õigusi, mis talle sellest otsusest tulenevaid.
- 15 EUIPO leidis kohtuistungil, et apellandil ei ole enam põhjendatud huvi. EUIPO möönis, et osa 8. veebruari 2016. aasta otsusest oli apellandile soodne, kuid meenutas, et viimane ise on tunnistanud, et see otsus on puuduliku põhjenduse tõttu õigusvastane, mistõttu ei saa apellant neil tingimustel tugineda nimetatud otsuse kasulikkusele.

Euroopa Kohtu hinnang

- 16 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et apellatsioonkaebuse esitaja põhjendatud huvi olemasolu eeldus on, et apellatsioonkaebuse tulemusest võib selle esitajale kasu olla (19. oktoobri 1995. aasta kohtuotsus *Rendo jt vs. komisjon*, C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13, ja 5. juuli 2018. aasta kohtumäärus *Wenger vs. EUIPO*, C-162/18 P, ei avaldata, EU:C:2018:545, punkt 13 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 13. juuli 2000. aasta kohtuotsus *parlament vs. Richard*, C-174/99 P, EU:C:2000:412, punkt 33).
- 17 Käesoleval juhul on selge, et 8. veebruari 2016. aasta otsus, mis hiljem vaidlusaluse otsusega tühistati, oli apellandile soodne, kuna sellega lükati tagasi kaebus, mille esitas repowermap.org tühistamisosakonna 9. juuli 2014. aasta otsuse peale, mis omakorda oli osaliselt apellandile soodne.
- 18 Seega juhul, kui käesolevas kohtuasjas esitatud apellatsioonkaebus rahuldatakse ning seejärel vaidlusalune otsus tühistatakse, jääb jõusse 8. veebruari 2016. aasta otsus ja apellatsioonkaebus toob oma tulemuse tõttu apellandile kasu. Nimelt tagaks selle otsuse jõusse jätmise hagejale võimaluse säilitada sõnamärgi REPOWER rahvusvahelise registreeringu nr 1020351 kaitse Euroopa Liidus teatavate kaupade ja teenuste osas.
- 19 Seda järeldust ei lükka ümber repowermap.org-i väide, et Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, et 8. veebruari 2016. aasta otsus tuleb tühistada numbrit T-188/16 kandva tühistamishagi raames ning et järelikult tuleneb apellatsioonkaebuse rahuldamisest selle esitajale ainult ajutine kasu.

- 20 Nimelt ei ole Euroopa Kohtu ülesanne põhjendatud huvi uurimise raames eitada sellise huvi olemasolu põhjendusel, et Üldkohus hindas vaidlustatud kohtuotsuses muu hulgas 8. veebruari 2016. aasta otsuse õiguspärasust, kuigi see ei olnud talle esitatud kaebuse ese. Mis puutub sellesse, kas on vaja võtta arvesse 8. veebruari 2016. aasta otsust, mis on lahutamatu seotud vaidlusaluse otsusega, siis tuleb märkida, et tegemist on sisulise küsimusega ja Euroopa Kohus ei saa põhjendatud huvi uurimise staadiumis lähtuda eeldusest et 8. veebruari 2016. aasta otsus on õigusvastane. Sellega seoses on vajalik, kuid piisav, et Euroopa Kohtule esitatud apellatsioonkaebus võib oma tulemuse tõttu olla selle esitanud poolele kasulik, millega on tegemist käesoleval juhul, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 17 ja 18.
- 21 Neil asjaoludel tuleb sedastada, et apellandil on käesoleva apellatsioonkaebuse puhul põhjendatud huvi.

Sisulised küsimused

- 22 Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust viie väitega. Esimeses väites märgib apellant, et kuna EUIPO muutis Üldkohtu menetluse käigus oma argumente vaidlusaluse otsuse õigusliku aluse kohta, võttes kasutusele õiguse üldpõhimõtte, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti kehtetuks tunnistada, siis muutis ta vaidluse eset. Teises väites kinnitab apellant, et Üldkohus kohaldas ekslikult õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada, kuna määruse nr 207/2009 sätted, mis kehtisid vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise kuupäeval, kujutavad endast erinorme ega võimalda seetõttu seda põhimõtet kohaldada. Kolmandas väites heidab apellant Üldkohtule ette seda, et viimane on määruse nr 207/2009 artikli 83 raames tõendamiskoormise ümber pööranud. Neljandas väites kinnitab hageja, et isegi kui eeldada, et kohaldatav on õiguse üldpõhimõte, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada, ei oleks 8. veebruari 2016. aasta otsust pidanud õiguspärase ootuse kaitsega seotud põhjustel tühistama täies ulatuses. Viies väide käsitleb vaidlustatud otsuse puudulikku põhjendust.

Esimene kuni neljas väide

- 23 Apellandi esimene kuni neljas väide käsitlevad sisuliselt seda, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kohaldas – vajadusest tingitult koostoimes määruse nr 207/2009 artikliga 83 – õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada.
- 24 Eeskätt teise väite raames, mida tuleb analüüsida esimesena, leiab apellant, et Üldkohus eiras põhimõtet, et erinorm võimaldab jätta kohaldamata üldnormi. Apellandi sõnul ei võimalda määruse nr 207/2009 artikli 80 lõige 1, mis on erand ja *lex specialis*, kasutada liikmesriikides üldtunnustatud õiguse põhimõtteid, mida on nimetatud selle määruse artiklis 83, ega õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada. Nimelt võib EUIPO oma otsuseid tühistada vaid selles sättes ette nähtud olukorras, sest vastasel juhul puuduks sellel sätel mõte. Apellant lisab, et määruse nr 207/2009 artikli 80 vastuvõtmisega soovis liidu seadusandja piirata EUIPO tühistamispädevust ainult selles artiklis ette nähtud juhtudega.
- 25 Seega rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta analüüsis võimalust tühistada 8. veebruari 2016. aasta otsus vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisega, tuginedes õiguse üldpõhimõttele, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada, ja määruse nr 207/2009 artiklile 83.
- 26 Neid apellandi argumente arvesse võttes tuleb analüüsida, kas Üldkohus rikkus põhimõtet, mille kohaselt erinorm võimaldab jätta kohaldamata üldnormi, kui ta 8. veebruari 2016. aasta otsuse tühistamisel tugines eelkõige õiguse üldpõhimõttele, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada.

- 27 Määruse nr 207/2009 artikli 80 lõike 1 kohaselt peab EUIPO tagama, et tühistatakse kõik otsused, mille puhul on EUIPO ilmselt menetlusnormi rikkunud.
- 28 Sellega seoses tuleb esiteks täpsustada, et Üldkohtu poolt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 29 ja 33–38 esitatud põhjustel, mille kohta apellant ei ole vastuväiteid esitanud, on EUIPO apellatsioonikodadel määruse nr 207/2009 artikli 80 lõikes 1 ette nähtud tühistamispädevus.
- 29 Teiseks tuleb märkida, et selle sätte sõnastusest tuleneb, et ilmne menetlusnormi rikkumine selle sätte tähenduses on see, kui EUIPO paneb toime menetlusnormi ilmselge rikkumise.
- 30 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei tule artikli 80 lõike 1 tähenduses mõiste „ilmne menetlusnormi rikkumine“ tõlgendamisel arvestada mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa säte on (5. septembri 2019. aasta kohtuotsus Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, punkt 25).
- 31 Mis puutub selle sätte konteksti, siis tuleb täpsustada, et nii määruse nr 207/2009 artikkel 80 kui ka artikkel 75, mis käsitleb EUIPO otsuste põhjendamise kohustust, kuuluvad selle määruse IX jaotisesse „Menetlus“. Seega tuleneb nimetatud määruse ülesehitusest, et menetlusnormi rikkumine, mille korral EUIPO oma otsuse artikli 80 lõike 1 alusel tühistab, on seotud eelkõige selles jaotises sisalduvate menetluseeskirjadega nagu põhjendamiskohustus.
- 32 Seda tõlgendust toetab ka kõnealuse artikli 80 lõike 1 eesmärk. Nimelt on selle sätte eesmärk kohustada EUIPOt hea halduse ja menetlusökonoomia tagamise kaalutlusel tühistama need otsused, mille puhul on tegemist ilmse menetlusnormi rikkumisega. Seda eesmärki arvestades ei ole mingit põhjust jätta määruse nr 207/2009 artikli 80 lõike 1 kohaldamisalast välja need EUIPO-le omistatavad ilmsed menetlusnormi rikkumised, mis on seotud tal määruse nr 207/2009 artikli 75 alusel, mis on üks selle määruse menetlusnorm, oleva põhjendamiskohustuse rikkumisega.
- 33 Lisaks peegeldab see tõlgendus ka Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt on põhjendamiskohustus oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhistuse põhjendatusest, mis on seotud vaidlusaluse akti sisulise õiguspärasusega (10. juuli 2008. aasta kohtuotsus Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 181).
- 34 Sellest järeldub, et põhjendamiskohustuse mis tahes rikkumine, nagu puudulik või ebapiisav põhjendus, kujutab endast menetlusnormi rikkumist selle sätte tähenduses, ning vaidlusaluse otsusega tühistatud 8. veebruari 2016. aasta otsuse puudulik põhjendus, mille Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 77–82, on selline menetlusnormi rikkumine.
- 35 Lisaks olgu öeldud, et kuna esiteks nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktide 48 ja 52, et EUIPO ja repowermap.org teadsid, et 8. veebruari 2016. aasta otsuse põhjendus on puudulik, ning teiseks selgub selle kohtuotsuse punktist 82, et kõnealune puudulik põhjendus oleks pidanud tekitama apellandil kahtluse, kas kõnealune otsus on õiguspärane – millele apellant apellatsioonimenetluses vastu ei vaidle –, siis oli kõigil pooltel võimalik tuvastada, et asjaomane põhjendus on puudulik, mistõttu on tegemist ilmse menetlusnormi rikkumisega määruse nr 207/2009 artikli 80 lõike 1 tähenduses.
- 36 Sellest tuleneb, et käesoleval juhul oli selle määruse artikli 80 lõige 1 kohaldatav. Neil asjaoludel tuleb nõustuda hageja etteheitega, et kohaldades õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti tühistada, kõnealuse määruse artikli 80 lõike 1 asemel, eiras Üldkohus põhimõtet, mille kohaselt võimaldab erinorm jätta kohaldamata üldnormi.
- 37 Siiski tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et Üldkohtu poolt õigusnormi rikkumine ei muuda vaidlustatud kohtuotsust kehtetuks, kui selle kohtuotsuse resolutsioon ja eelkõige järeldus, et 8. veebruari 2016. aasta otsus on vaidlusaluse otsusega nõuetekohaselt tühistatud, põhinevad ilmselgelt muudel õiguslikel alustel. Kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid

resolutsioon on ilmselgelt põhjendatud muude õiguslike asjaoludega, siis ei saa selline rikkumine kaasa tuua selle kohtuotsuse tühistamist (30. septembri 2003. aasta kohtuotsus *Biret International vs. nõukogu*, C-93/02 P, EU:C:2003:517, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 14. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *Buono jt vs. komisjon*, C-12/13 P ja C-13/13 P, EU:C:2014:2284, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 38 Eespool toodud hinnangutest tuleneb, et EUIPO pidi 8. veebruari 2016. aasta otsuse tühistama määruse nr 207/2009 artikli 80 lõike 1 alusel vastu võetud vaidlusaluse otsusega, mistõttu Üldkohus leidis õigesti, et 8. veebruari 2016. aasta otsus on nõuetekohaselt tühistatud. Kuna vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioon on ilmselgelt põhjendatud käesoleva kohtuotsuse eelmistes punktides esitatud põhjustel, siis tuleb asendada põhjendus ja tuvastada, et Üldkohtu poolt õigusnormi rikkumine ei too kaasa selle kohtuotsuse tühistamist (vt selle kohta 28. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *River Kwai International Food Industry vs. AETMD*, C-144/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:266, punkt 22).
- 39 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et esimene kuni neljas väide, mis kõik puudutavad Üldkohtu põhistuskäiku, mille aluseks on õiguse üldpõhimõte, mis lubab tühistada ebaseadusliku haldusakti, ja määruse nr 207/2009 artikkel 83 ei saa olla edukad. Seega tuleb need tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida, kas vastuvõetavad on esimene, teine ja neljas väide, millega EUIPO ja repowermap.org ei nõustu, ega vastata argumentidele, et määruse nr 207/2009 artikli 80 lõikega 1 on ammendavalt reguleeritud EUIPO otsuste tühistamise võimalused ja sellega on seega vastuolus tühistamine juhul, kui selle sätte kohaldamise tingimused ei ole täidetud.
- 40 Seega tuleb esimene kuni neljas väide tagasi lükata.

Viies väide, mis käsitleb vaidlustatud otsuse põhjenduse puudumist

– Poolte argumentid

- 41 Viiendas väites leiab apellant, et tema tehtud viidet laiendatud apellatsioonikoja otsusele ei võetud arvesse. Hageja sõnul annab selle otsuse punkt 24 tunnistust sellest, et apellatsioonikojad ei saa oma otsust tühistada, kui sellise otsuse peale on Üldkohtule esitatud hagi. Seega ei ole apellandi sõnul võimalik väita, et eespool viidatud laiendatud apellatsioonikoja otsus ei ole käesoleval juhul asjakohane. Apellant leiab vastupidi, et see otsus on asjakohane, kuna see on kohaldatav kaubamärgiõiguse *inter partes* menetluses.
- 42 Lisaks leiab apellant, et Üldkohus rääkis endale vastu, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80 kinnitas esiteks, et apellatsioonikoda oleks pidanud vähemalt kokkuvõtlikult vastama hageja üksikasjalikele argumentidele, ja teiseks, et apellatsioonikoda ei olnud kohustatud vastama hageja argumentidele, mis tugines laiendatud apellatsioonikoja otsusele.
- 43 EUIPO ja repowermap.org leiavad, et see väide on vastuvõetamatu ja sisuliselt ei nõustu hageja argumentidega.

– Euroopa Kohtu hinnang

- 44 Tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb apellatsioonkaebuses täpselt märkida, milliseid tühistamisnõude esemeks oleva kohtuotsuse osi kritiseeritakse, ja samuti seda nõuet konkreetselt toetavad õiguslikud argumentid, ning praktikas ei tohi tegemist olla nõudega, millega palutakse, et Üldkohtule esitatud hagiavaldus lihtsalt uuesti läbi vaadataks (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus *Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 45 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et apellandi argumentidega, mis käsitlevad vaidlusaluse otsuse puudulikku põhjendust, seab apellant üksnes kahtluse alla EUIPO otsuse, esitamata vähimaitki kriitikat Üldkohtu põhiskäigu kohta. Järelikult on sellised argumendid, mis ei ole suunatud vaidlustatud kohtuotsuse vastu, apellatsioonimenetluses vastuvõetamatud (vt analoogia alusel 16. novembri 2017. aasta kohtuotsus *Ludwig-Bölkow-Systemtechnik vs. komisjon*, C-250/16 P, EU:C:2017:871, punkt 28).
- 46 Mis puutub argumenti, et Üldkohus rääkis endale vastu, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80 kinnitas esiteks, et apellatsioonikoda oleks pidanud vähemalt kokkuvõtlikult vastama hageja üksikasjalikele argumentidele, ja teiseks, et apellatsioonikoda ei olnud kohustatud vastama hageja argumentidele, mis tugines laiendatud apellatsioonikoja otsusele, siis tuleb märkida, et apellant ei ole täpsustanud, milline kõnealuse kohtuotsuse punkt on vastuolus selle kohtuotsuse punktiga 80, ja apellandi argumentatsioon tervikuna ei ole piisavalt selge, et saaks nõutava täpsusega kindlaks teha vaidlustatud kohtuotsuse need osad, mille vastu kriitika on suunatud, ning õiguslikud argumendid, millele see kriitika tugineb, takistades nõnda Euroopa Kohtul teostada õiguspärasuse kontrolli pädevust (vt seoses argumentatsiooni selguse nõudega 30. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus *Fercal vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-324/13 P, ei avaldata, EU:C:2014:60, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 47 Seetõttu tuleb viies väide vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 48 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 49 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 50 Kuna EUIPO ja repowermap.org on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja apellant on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista apellandilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Repower AG-lt.**

Allkirjad